

Maroko

5.-25. 7. 2013

To potovanje sva z ženo Anči planirala že lansko leto, zvezde pa so nama zasijale letos. Zavedala sva se, da termin zaradi vročine ni najboljši, ampak pozimi bova lahko Maroko obiskala šele v tretjem življenjskem obdobju.

Avtodom sva napolnila že dan pred odhodom. Drugače, kot za ostala potovanja. Dva ploha za reševanje iz peska, dodatne posode za nafto, 30 metrska vlečna vrv, dodatno orodje, veliko plastenk vode... Za Maročane pa reklamne majice, svinčnike, zvezke, meni premajhne kavbojke, puloverje, sladkarije...

Deset dni pred odhodom je cena trajekta iz Tanger-Meda do Genove padla za 300 €. V glavi so se mi prikazovali prizori, da sem odtrgal kolo, da sem se zaletel, da je crknil motor, da sem zlomil nogo in zato sem se odločil, da preko interneta vplačam tisočaka za prevoz nazaj. Me bodo že Maročani privlekli do trajekta, so bila moja razmišljanja... Plan je čim prej čez Italijo, Francijo, Španijo v Afriko, Maroko!

1. dan

Petek, pozno popoldne, po službi, se odpeljeva proti Italiji. Konec črnih scenarijev! Dobra volja je najbolja, je že Kekec vedel ☺.

Parkiram v Cremoni, vsem avto domarjem dobro poznan brezplačen PZA in prespiva.

N45.138247247 E10.035585

2. dan

Nekaj zastojev na italijanski cesti rož, vstopiva v Francijo, mimo Monte Carla, Tollona. Naprej se uspešno izogibava cestnin in malo pred Perpignanom poiščeva PZA na Leucate plaži, lepo! Cena je 7€ + voda 2€ . Prvi problemi so že tu, pokvari se nama nov fotoaparat. ☹

N42.899995 E3.053380

3. dan

Hitro sva v Španiji, mimo Barcelone, Tarragone, Valencije do Cvevas del Almanzora plaže.

N37.232045 W1.796464 Brezplačno prespiva, plavava v toplim mediteranskem morju zvečer in zjutraj. Usposobiva stari dobri Canon, a slike so bolj tako-tako.

4. dan

Španija je po Barceloni prijazna, na tem delu cestnin skoraj ni, tudi avtocesta še ni končana. Gorivo je cenejše kot pri nas. Nekaj pred **Algecirasom**, ob bencinski črpalki, kupiva karte za trajekt. Prijazen Maročan v agenciji mi sprinta vse formularje in uvozno dovoljenje za AD. 130€ za naju in AD. Glede na cene preko interneta se mi zdi ugodno.

N36.46372 W5.11646

V pristanišču **Algeciras** **N36.128658 W5.443294** naju čaka maroški trajekt, vozijo vsake dve ure. Do sedaj sva prevozila 2700 km. Vsi smo se vkrcali vzvratno. Zanimivo je opazovati maroške voznike ☺.

»Nasvidenje mačeha Evropa, dober dan Afrika, živijo Maroko«, sem vpil ...☺

V ozadju Gibraltarska skala.

Ure prestaviva za dve ure nazaj na maroški poletni čas. Takoj jih nama vzamejo maroški cariniki v pristanišču Tanger-Med. ☺

N35.88517 W5.505895

Na carini pri naju poteka vse gladko, na carinikovo vprašanje, če imam orožje, psa, mačka, vse zanikam. Me vpraša, kaj potem imam ? »Ženo« , mu odgovorim in mi z nasmehom vrne potne liste in stisne roko ☺.

Iščeva smer **Tetouan**, pa se navigaciji zmeša. Nekaj časa sva po GPS kar v morju, če sva na cesti, pa ceste nima. Vzrok je ogromno pristanišče, ki se še gradi in bo postalo največje severnoafriško središče za pretok ljudi in blaga.

Zamenjava € v MAD. Za 100€ dobiva skoraj 1100 dirhamov.

Zdaj pa verski, kulturni šok. Natakari se mečejo pred avtomobile, da bi obiskali njihove restavracije, v hudi vročini zaklane živali visijo ob cesti, prehitevajo me po desni in levi, osli, konji, vsi vpijejo, otroci se obešajo na zadnje stranice tovornjakov in se tako vozijo, ljudje se prevažajo na kamionih, ob rdeči luči na semaforju mi že čistijo vetrobransko steklo, pa še vroče je...., Jao ..., Anči se drži za glavo in me zmerja ... ☺

Gorovje Rif je znano po pridelavi trave, konoplje. Raste kot pri nas koruza, podjetni prebivalci pa na pol legalno oskrbujejo velik del svetovnega trga. V Evropi odsluženi mercedesi so taksiji in me noro prehitevajo. Vsi imajo šest potnikov. Ostali kljub velikim razdaljam hodijo peš.

Že v temi prideva do **Chefchaouen-a**, kamp Azahil

N35.175944 W5.266829 Lep kamp, ponoči se prijetno shladi na 20°C, mirno spanje, poceni, dve noči 10€.

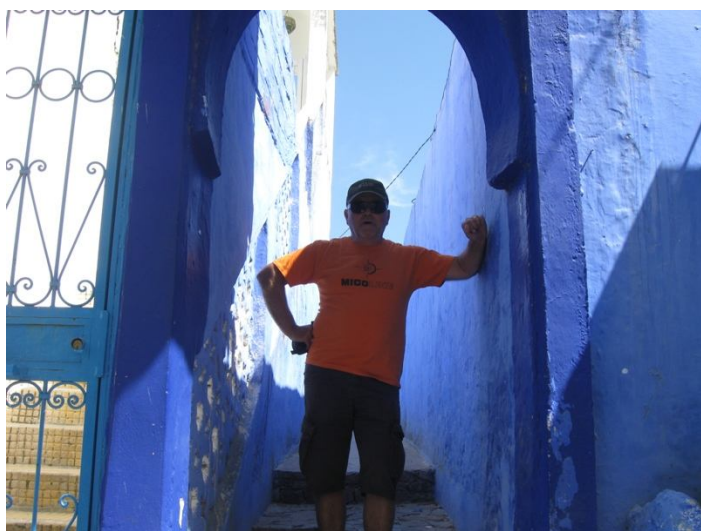

5. dan

Zjutraj se s skuterjem spustiva v mesto, ogledava si Medino (stari del mesta), prvi nakupi, greva na maroški whisky. (metin čaj)

Chefchaouen imenujejo modri biser...

Popoldne nadaljujeva na tržnici, piščanca zakoljejo pred tabo, da je res svež ☺

Preživela sva prvi maroški dan. Maroko je tako drugačen. Previdna sva pri hrani, da ne bi zbolela. Za naju je tu vse na novo, kot bi se preselila v srednji vek. »No foto« se derejo domačini, ker verjamejo, da jim s tem ukradeš dušo. Če bi plačal, bi jim bilo za dušo vseeno. Sadje in zelenjava ima prvinski okus. Cigarete prodajajo po komadu, v bistvu vsi nekaj prodajajo...

Presenečenj še ni bilo konec, ko prideva nazaj v kamp so poleg naju Škofjeločani iz sosednega naselja, spačkarji, znanci, poslovni partner z družino in prijatelj z ženo. Ne moreva verjeti. Res so nori, pa so že odrasle osebe ☺. S Spačkom v Maroko in naprej na srečanje v Španijo. Podarita mi tretjo nalepko, Slavic jo pripopa na AD. Slovenija in po arabsko Maroko, piše na njej. Maročani so nama pozneje celo pot mahali, ko so prebrali in me prehiteli. Ne bom razlagal, kako se je ob kozarcih končala noč... ☺

6. dan

Posloviva se od prijateljev in nadaljujeva skozi **Ouezzane**, prvič nalijem maroško nafto. Cena 0.75€ za liter. Se sploh ne spomnim več, kdaj sem tako poceni tankal. To Gorenjcu privabi nasmeh na usta. ☺ Ponudijo mi hašiš..., greva od tu..., mater, res ne bi rad končal v kakšnem maroškem zaporu... Vroče je, stop znak, ceste...

Obiščeva **Volubilis**, najbolj ohranjeno rimsko mesto, kjer so nekdanje živel kristjani. Lepo ohranjeni mozaiki, nekdanje tudi topli vrelci. Vredno ogleda.
N34.070902 W5.552548

Zapeljem v sosedni **Moulay Idris**, muslimansko sveto mesto. Osem romarskih obiskov tega mesta je isto, kot enkratni obisk Meke. Pred leti je bil vstop v mesto za ne muslimane prepovedan. Ker se je danes začel njihov praznik ramadan, ni nikjer nikogar.

N34.055462 W5.523208

Nadaljujeva v kraljevo mesto **Meknes**, parkirava na idealno parkirišče za ogled mesta. Tu so na AD navajeni, me je varnostnik takoj vprašal, če bova tu spala. Cena nekaj manj kot 5€.

N33.89075 W5.56429

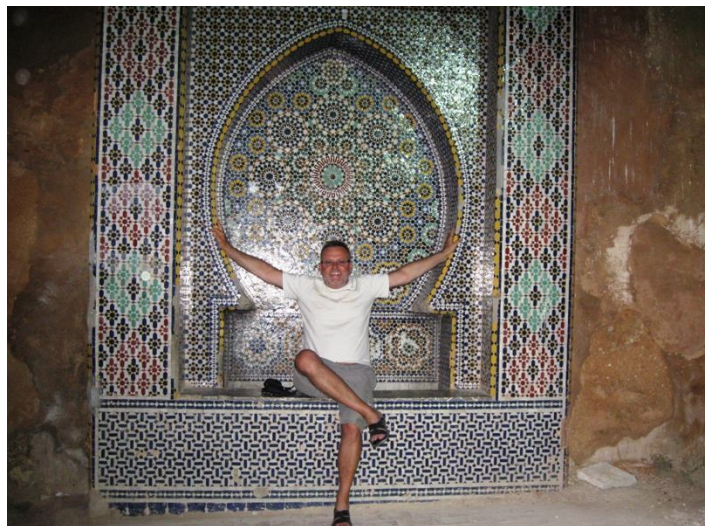
Ogledava si veličastno obzidje, dolgo 40 km, z veliko vhodi, mavzolej Moulay Issmail, največje zapore, barvito pokrito tržnico, Medino, za obzidjem je tudi golf igrišče. V mošejo je dovoljen vstop samo muslimanom. Prvi nakupi, se že učiva barantati...

Zvečer se nama predstavi varnostnik, ki naju bo čuval čez noč. Ja fajn, a ne 😊, podariva mu nekaj svinčnikov in majic.

7. dan

Zjutraj se prestaviva v sto km oddaljeno, najstarejše, drugo kraljevo, milijonsko mesto **Fez**.

Parkirava na P – Bujlud

Parkirišče je tik ob Medini, možno spanje, varovano 24-ur, voda.

N34.061011 W4.985571

Fez ima Medino z 9400 uličicami. Labirint. Od milijon sedem sto tisoč prebivalcev jih skoraj sedemsto tisoč živi v Medini. Da se ne izgubiš, najameš vodiča. Ne se sekirat, kje ga boste našli, poišče te on. Fino je, če veste, kaj bi si radi ogledali, če ne, se boste hitro znašli v trgovini, ki jo on predlaga. Vprašajte, koliko časa bo ogled trajal. Preden si sežete v roko naj potrdi, da to velja za vse osebe, da ne boste potem slabe volje. Kar se dogovoriš je potem treba tudi plačat.

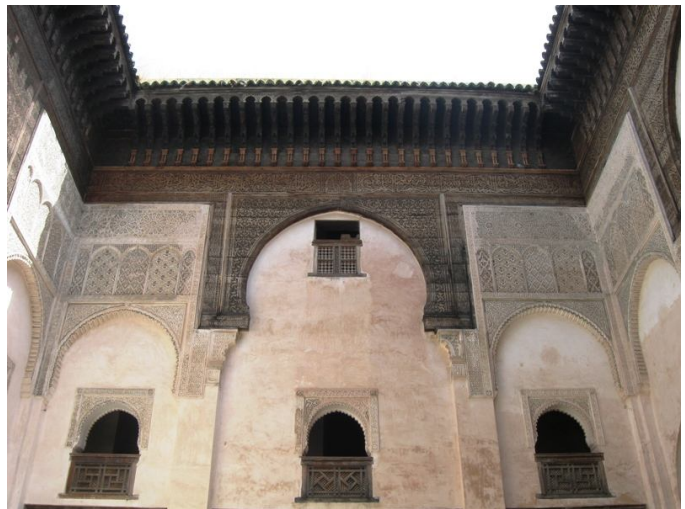
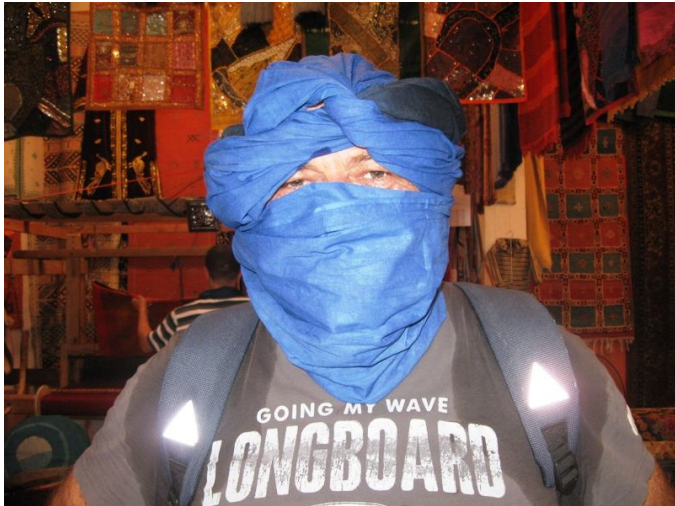
To sem prebral na španskem caravaning forumu, tega sva se držala in nisva imela problemov. Ogledala sva si barvarno in strojno usnja, najstarejšo univerzo na svetu, mošeje od zunaj, (imajo jih rekordnih 365), od tega jih je večina v Medini, razne obrtniške delavnice, prodajalne z vsem, pekarnice kruha...

Barva mesta je modra, ker je v okolici veliko vode. Doživela sva utrip mesta, reveži v usnjarni pri hudi vročini in smradu opravljajo nečloveško delo. Nam delijo vejice mete za pod nos, da ne bruhamo. Trgovci so precej vsiljivi, ko posla ne skleneva, se delajo užaljene. V pekarni vse poteka brezhibno, gospodinje naredijo testo, kruh speče pek. Osli dostavljajo vse mogoče, ker so uličice ozke. Za vhodi so lepi vrtovi in vodnjaki. Imam občutek, da so vsi zadovoljni. Oni bodo preživeli, ker vse pridelajo sami, pravi Anči. Moški ima lahko štiri žene, če jih lahko preživlja, pravi vodič. Ločitev je možna, ni pa zaželeno. Ponosni so na najstarejšo univerzo na svetu, veliko jih moli, prebirajo Koran. Mošeje so polne vernikov. Imava občutek, da sva v srednjem veku.

Po tri urnem ogledu se s taksijem vrnemo iz drugega dela Medine k AD. Na parkirišču je neznosna vročina. Ta mesta so naju precej izčrpala, zato se odpraviva v **Ifrane**, mestece, ki ga imenujejo mala Švica. Dvigneva se skoraj za 1000 m. Zgradili so ga kolonizatorji Francozi v tridesetih letih prejšnjega stoletja, danes pa nudi maroški eliti počitnice. Kraj je res bolj podoben alpski vasi, kot pa Afriki. Imajo tudi smučišče, saj tu pozimi snega ne manjka.

Parkirišče **Ifrane**:

N33.529949 W5.105004

Temperatura pade na prijetnih 20° C , poiščeva znani **narodni park cedar**. Ta najstarejša drevesa so menda stara 700 let. V Maroku je večina kvalitetnih lesenih izdelkov iz cedre. V gozdu je prijetna klima.

Narodni park cedar N33.427356 W5.156228

Cesta je makadam in bi že skoraj obupala, ko sledi presenečenje...

Opice se spuščajo iz dreves, plešejo okoli in skačejo po AD ☺. Sva morala biti previdna, ko sva vstopila nazaj v AD.

Prvič in zadnjič doživiva na potovanju dež, zato poiščeva kamp v mestecu **Azrou**.
Eurocamping
N33.444880 W5.191153

Kampiram že skoraj štirideset let, kaj takega pa še nisem videl. Ne morem verjeti svojim očem. Emiratski šejk je zapravil nekaj milijonov \$ in zgradil hotel in kamp, zato, ker so mu AD in caravaning všeč. Na vhodu me je papiga pozdravljala z »Welcome, welcome«, kaže v recepciji, wc, kopalnice, klubski prostori, hišica za praznjenje wc kasete, restavracija, bazen, ravne parcele, vse je v nulo. Ponudijo nama večerjo in vprašajo, če pijeva alkohol. Ker ga pijeva, so nama postregli večerjo pred AD ☺.

Prej - potem..., Berberski tagine, slastno ☺

Še dolgo v noč sva se pogovarjala, kaj vse sva doživela v zadnjem tednu, varnostniki pa so patroljirali po kampu. Zaposleni me prosijo, da jim naredim reklamo v moji domovini.

8. dan

Po zajtrku sva se poslovila od prijaznih uslužbencev kampa. Plačam večerjo in kamp, skupaj 11€. Ne sliši se veliko, ampak, ker v **Fezu** na veliko reklamirajo stanovanja, novogradnjo, 60 m², za manj kot 5000 €, imam vseeno občutek, da me obirajo. 😊

Smer jug, Sahara ... Povzpneva se na prelaz »col du Zad« 2178 m.n.v.

N33.018811 W5.073097

do tunela legionarjev **N32.170980 W4.367901** skozi **Ar.Rachidia**. Čudovita pokrajina in dobra cesta. Ustavljajo naju otroci nomadov, ki jih obdariva z oblekami, svinčniki, bloki in bonboni. Dvanajstletni fant Taureg, mi pokaže svoje čevlje in prosi za druge. Mi je bilo kar hudo, da se doma nisem spomnil in vzel kakšne s seboj.

Tunel legionarjev je edini tunel na najini poti po Maroku.

Kjer je voda je življenje. Čudovite palme v **dolini Ziz**. Ostalo je puščava. Ob cesti prodajajo fosile, dateljne in zelenjavo pridelano v teh oazah.

Vstopiva v **Rissani** in prava puščava se začne. Vroče je, vroče...

Prvi obrisi sipin **Erg Chebbi Merzouga** ...

Ponudba hotelov, kasb in kampov je velika. Midva se odločiva za Hotel-camp **Kanz Erremal** Merzouga, ker je eden redkih s senco za AD. Zaradi vročine se nisva niti predstavljala, da bi parkirala na sonce.

N31.12948 W4.01350

Vse je tako, kakor sva si želela, bazen deliva še s tremi avstrijskimi družinami. Lokacija kampa je odlična. Ponudijo nama večerjo in jahanje kamel, sprejmeva. ☺

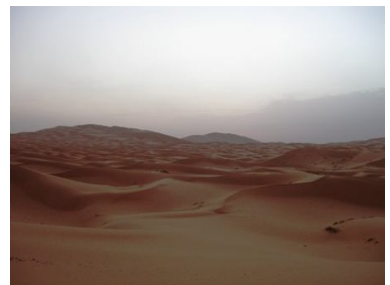
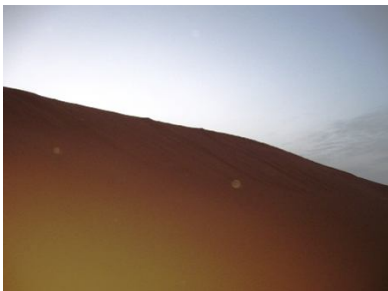

Zvečer doživiva peščeni vihar, slik ni, ker sva hitela zapirati AD in reševati sebe. Občutek sva imela, kot bi v naju pihal 50 stopinjski fen pomešan s peskom. Če nisi v zaprtem prostoru, te reši samo turban. Po eni uri vetra ni več. Kar ne moreva verjeti. Avstrijci se zalivajo z Gösserjem, jaz pa z Unionom. Spanje je slabo, saj se sprehajava od hladnega tuša do postelje, večkrat.

9. dan

Sredi noči naju zbudi ura. Kameli naju že čakata. Oborožena z baterijo in vodo počakava še najinega vodiča Hasana. Moji kameli dam ime Sharon Stone, Ančinemu dromedarju pa Robert Redford. ☺ Popolna tema je, zajahava in gremo. Z nami gre še hotelski pes. Včasih gre, včasih pa ne, pravi Hasan. Ime mu je preprosto pes, na moje vprašanje o imenu pove Hasan. Kameli stopicata za vodičem, on počasi izbira pot, ker je veliko na novo napihanega peska. Kar dobro nam gre. Tišina je, nora tišina in tema. Ko pridemo pod najvišjo sipino, razjaševa, Hasan zveže noge kamelam, da ne bi ušle. Mi pa peš naprej, ni enostavno, je pa zabavno po sipinah gor. Tri korake naprej, dva nazaj. Ko smo na vrhu, vidimo še višjo. Pa gremo še na to. Vprašam Hasana koliko žena ima, pravi, da osem. Frajer za mene, Anči mu pa ne verjame. Počakamo sončni vzhod. Danes je 13. julij, na ta dan pred dvema leti sva bila na Nord Kappu. Naključje ali? Dobro se počutiva, lepo je. Hasan pravi, da sončen vzhod ni bil najlepši, da se morava še vrniti.

Končno sončni vzhod , barve sipin se spreminjajo iz minute v minuto, življenje je lepo. ☺

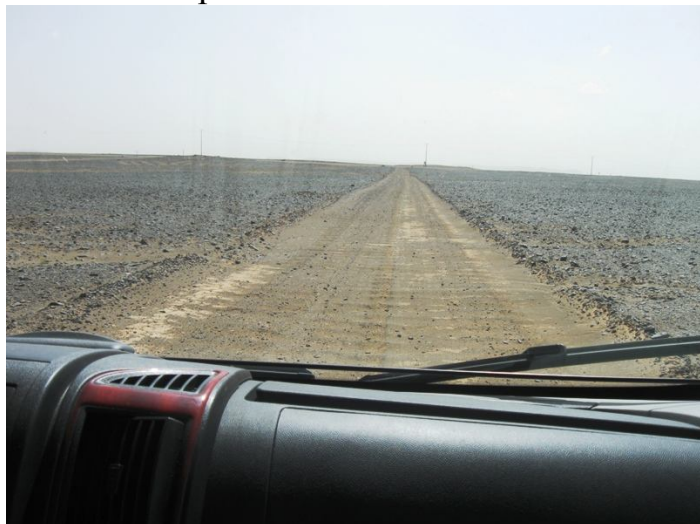
Vrnemo se v kamp, oba nasmejana, krasna in nepozabna noč.

Anči trguje z minerali, posloviva se od Berbera Hasana...

Po poznem zajtrku greva v bazen. Ker je nama lepo, sva nameravala ostati še en dan. Hladiva riti od jahanja, rabiva počitek. Sosedji Avstrijci se podijo z motokros motorji po sipinah, ne pridejo daleč. S Toyoto po brezpotju so bolj uspešni. V **Merzougi** je ponudba štirikolesnikov, terencev, kamel velika. Popoldne se ponovno pojavi tisti vroč fen, zato plačava kamp, večerjo, bazen, kameli, vodnika, 45€ in odideva. Prevroče je. Cesta iz kampa...

Vrneva se skozi **Rissani** in v **Erfoudu** zavijeva levo na cesto R702. Ob cesti se ustaviva in si ogledava stare vodnjake in vodovod. Ljudje tukaj živijo pod zemljo, da ni vroče. Prijazno nama razložijo sistem vodovoda, daril so zelo veseli, hvaležni.

N31.530319 W4.501703

Zvečer se skozi **Tineghir** pripeljeva v kamp pri vstopu v dolino **Todro**. Camp Le Soleil. **N31.54758 W5.58991** Prijetno se shladi, vse okoli naju je zeleno. Kamp ni nič posebnega, cena 4€, je pa precej poln. Za 0.20€ kupiva kruh, najdražji do sedaj. Anči skuha večerjo, sledi pa neprijetno presenečenje. Ne dela hladilnik in štedilnik. Ugotovim, da varnostni ventil za plin »sekumotion« ne spusti plina naprej. Bemti tehniko! Da rešim hladilnik, priklopim AD na 220V, na vtičnico v kampu. Še sreča, da sva tukaj. Spanje.

10. dan

Zjutraj takoj akcija. Odmontiram »sekujač«, izsesam olje, prepiham, zmontiram, dela. Usta izpiram z viljamovko ☺, Anči skuha kavo. Oddahneva si.

Nadaljujeva po dolini **Todre**, reka, cesta in dvesto metrov visoke pečine. Hladno je. Pri koordinati

N31.583307 W5.591165 ne gre več naprej, je za AD preslaba cesta. Nekaj časa peljem vzvratno, potem s težavo obrnem.

Pri vstopu v dolino je simbolična vstopnina, raj za plezalce in hribolazce, obkrožajo naju neverjetne kulise. Hoteli ponujajo večdnevne pohode, opazovanje orlov, plezanje...

Čofotava po hladni vodi, slikava in malicava v hladnem AD. Opazim moped polepljen z slovenskim grbom. Darilo domačinu od Slovencev pred nama ?

Obrneva in se spustiva ponovno do **Tineghina**.

Naslednji cilj je dolina **Dades** **N31.661185 W5.836978**

Gorges du Dades slovi po skalah, ki naj bi spominjala na opičje roke. Anči jih je v teh skalah videla, jaz pa ne. Reka je motna. Zanimiva je cesta, ki bolj spominja na Dolomite kot Maroko. Turistov je precej, treking, sprehodi. Domačini živijo v kasbah, razlika med revnimi in bogatimi je velika. Kanjon, ki ga je vredno obiskati.

Obrneva proti **Ouarzazate**. Ta dolina se imenuje **Roses**. O vrtnicah v tem času ne duha ne sluha. Prodajajo pa dišečo vodico v mestecu **Skoura** z vonjem po vrtnicah. Nasade so davno uredili Francozi, ki so še vedno glavni kupci, Maročani samo nadaljujejo tradicijo.

Ouarzazate je maroški Hollywood, saj ima veliko filmskih studiev, tudi v tuji lasti. Midva se vstaviva v znanem Atlas-studio, ki je pa ob tej uri za ogled žal že zaprt.

Atlas studio N30.941640 W6.966954

Ferrari in lovec F 16 sta maketi ☺. Po površini je to največji filmski studio na svetu, tu so bili posneti filmi Gladiator, Lawrence of Arabija, Človek, ki bi bil kralj...

Nadaljujeva v bližnji **Ait Benhaddov**. Poiščeva prijeten kamp.
N31.042863 W7.130159

Ohladiva se v bazenu, večerjava...

10. dan

Po plačilu kampa 6 € , greva na ogled najbolj znane kasbe **Ait Benhaddov** , ki je od leta 1987 pod Unescovo zaščito.

Ogromen objekt zidan s slamo in glino je osupljiv primer arhitekture visokega Atlasa. V njem živi še nekaj družin, z vrha pa nudi lep pogled na južni Maroko. Večina prebivalcev živi v bolj sodobnem delu vasi pred to mogočno kasbo. Vstopnina je precej visoka (8 €), vodiča pa nisva vzela. Sprehodila sva se po skromnih stanovanjih prebivalcev. Tu so posneli filme Jezus iz Nazareta, Marko Polo, Princ iz Perzije ...

Pričakovala sva moker prehod čez reko **Ounila**, ki pa je v času najinega obiska usahnila. V času deroče reke, vas čez prepeljejo s kamelami in osli. Tudi ostale turistične ponudbe je veliko.

Vročina že pritiska, nadaljujeva preko prelaza **Col du Tichka**, visokega 2260 m.n.v.
N31.286142 W7.381034

Na vrhu naju prosijo za aspirine, v zameno dobiva minerale. Po slikoviti cesti se spustiva proti **Marrakech-u**.

Zapeljem na parkirišče v centru **Marrakech-a** N31.624214 W7.996212 6€ - 24ur spanje, voda za AD.

Marrakech je najino tretje kraljevo mesto, ki sva ga obiskala v Maroku. Imenujejo ga rdeče mesto. Ogledala sva si glavni trg Jemaa-el-Fna, park Menara, del Medine in nikoli dokončano Koutoubia mošejo. Predvsem sva začutila utrip mesta zvečer, ko na trgu Jemaa-el-Fna poleg vsakodnevnih veselice z odlično hrano, sveže stisnjenim pomarančnim sokom, vidiš še krotilce kač, pripovedovalce zgodb, poslikave s kano, dresirane opice in prodajo vsega mogočega.

Berberski prodajalci vode. ☺

Poslikava s kano...

Večerja je okusna, manjka pa kozarec vina...

Tu je bilo turistov več kot domačinov, tudi cene so temu primerne. Mirno prespiva.

11. dan

Smer Atlantik, mesto **Essaouira**. Dobra cesta se nadaljuje, približno 15 km pred to koordinato **N31.523854 W9.586202** se pojavljajo prvi nasadi arganovih dreves. Če imaš srečo, pastirji pasejo koze, te pa na drevesih obirajo sadeže. Ko sem prvič videl tako sliko, sem mislil, da je fotomontaža. Zdaj to vidiva v živo.

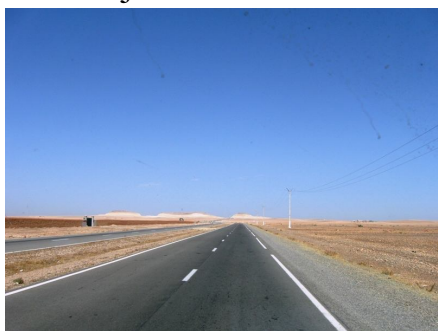
Ko naju pastirji opazijo, nama v zameno za kavbojke in druga oblačila, podarijo kozo. 😊

Obiščeva še arganove zadruge, kjer prikazujejo hladno stiskanje tega deviškega olja. Ponudba je velika, tudi cene so visoke. Maročani se zavedajo, da imajo arganova drevesa in s tem olje, samo oni. Olje se uporablja za prehrano, največ pa za kozmetiko in nego kože. Žene ročno oluščijo pečko tega sadeža, strejo, srčece pečke pa zmeljejo in stisnejo. Zanimivo.

Greva dalje...

Essaouira parkirišče, spanje. N31.51036 W9.77216 5€ 24ur

Mesto je z eno besedo »odštekano« . Ribiči, ladjedelnica, več kilometrska plaža, velika Medina, restavracije, bari, hoteli, terme, mesto umetnikov, slikarjev, prostitutk... Veliko nas je tudi turistov. Prvič na potovanju nas strežejo tudi čez dan, klub temu, da je ramadan. Ponudba rib presega povpraševanje. Ribo izbereš in ti jo takoj spečejo. Imava tudi občutek, da so naju obiskali vsi preprodajalci drog. Temperatura čez dan okoli 30° C , zvečer se shladi. Prima je.

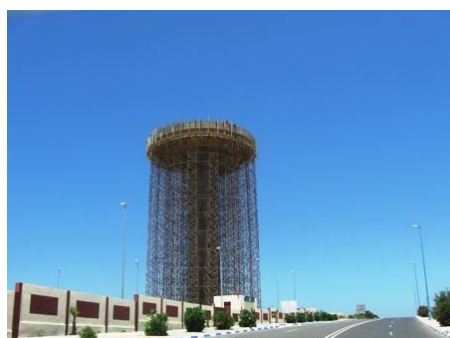

12. dan

Zapustiva **Essaouiro** in se po obalni cesti R 301 vračava proti severu skozi **Safi** do **EL-Oualidie**.

Cesta se zvija poleg morja in plaž, nekaj jih tudi obiščeva.

Ustaviva se v novem delu mesteca z apartmaji, hoteli, vso turistično ponudbo in parkirava poleg ostalih AD.

Parkirišče **EL-Oualidia N32.73165 W9.04352** 2€ 24 ur

Sicer ni prva vrsta ob morju, je pa lepo. Laguna nudi prijetno kopanje, ponudba na parkirišču je popolna. Podjetni Maročani v sezoni (december-maj) tu gostijo do sto AD na dan, večina upokojence iz zahodne Evrope. Z mopedi dostavljajo kruh, pecivo, ribe, vodo, oz. karkoli si zaželiš... Prijetna klima brez vetra naju je navdušila. S skuterjem sva prečesala okolico in uživala v toplem Atlantiku. Sosedu Španci so tu preživeli ves dopust. Za nama pride tudi francoska družina, ki sva jo srečala že v dolini Todra. Ob spoznavanju in obloženih mizah nam je čas prehitro minil. Če si zaželiš jastoga ga dobiš, če nimaš roštilja, ga pripeljejo, če ga ne znaš spečt, ti ga spečejo... Tu je za par dirhamov možno vse. Sosedu Španci so se privoščili morske dobrote, ki jih jaz niti ne poznam.

13. dan

Nama je všeč, zato ostaneva še en dan. ☺ Dopust in odklop. Obiščejo naju kupci za skuter, povprašujejo po kolesih, plinskih gorilnikih. Navajeni so, da Evropejci tu prodajo vso šaro.

14. dan

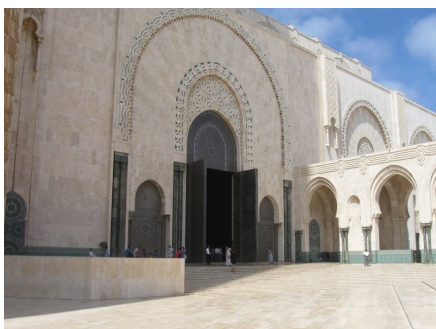
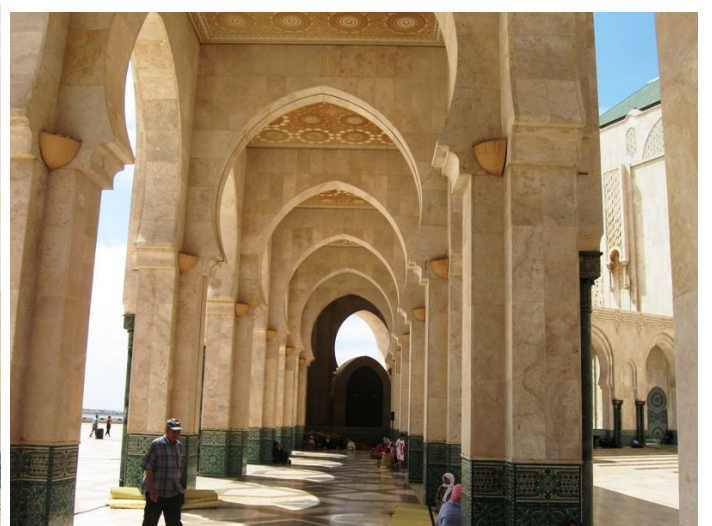
Odpeljeva se proti Cassablanci, prvič greva na avtocesto. Maročani jih označujejo z modro barvo kot Francozi. Cassablanca je več milijonsko, pristaniško in gospodarsko mesto. Promet v mestu je za pogumne voznike z živci. Toliko porschejev, ferrarijev, mercedesev na kupu še nisem videl. Vsi hupajo, poka, pred nama in za nama je precej zvite pločevine. Vesela sva, da sva v mesto in ven prišla brez praske. Petek popoldne ni bil najbolj primeren čas. Hotela sva si ogledati tretjo največjo mošejo na svetu. Mošejo Hassana II.

Čez 200 m visok minaret , prostora za 25.000 vernikov v mošeji, še dvakrat toliko zunaj, streha se s pomočjo elektrike odpre, del mošeje je postavljen na morje...

Vsi materiali so maroški, le lestenci so iz Muranskega stekla. Varnostniki naju v Mošejo niso pustili, ker je voden ogled za ne muslimane, v času ramadana, samo zjutraj. Škoda.

Parkirišče mošeja: **N33.604920 W7.630890** 1 € - 3 ure (možno spanje)

Nadaljujeva proti **Mohammediji** v kamp **Ocean Blue**.
N33.737900 W7.324310

Kamp je ob morju, plaža slaba, wi-fi brezplačen, 6 € na noč. Ponovno se dobimo s francosko družino. Klub temu, da sta izobražena me sprašujeta neumnosti. Kakšno valuto imamo v Sloveniji, avtodom Adria je po njegovih besedah nemški proizvod, Slovenijo ne upata obiskati, ker ni varna država, v bistvu pa sploh ne vesta kje smo... Jao ? Sem imel predavanje spoznavanje Evrope in predstavitev Slovenije ☺. Sta pa presenečena, koliko Francije sva midva že videla... Zjutraj sva se imela namen vrniti v Casablanca. Pa sva se raje odločila, da se vrneva v Maroko, na ogled notranjosti mošeje, kakšno drugo leto. ☺

15. dan

Po poceni avtocesti (2-3 €), mimo glavnega mesta **Rabat** se z »najinimi« Francozi dobimo v vasici **Moulay Bousselham**, kamp **caravaning International**, 7€ na dan.
N34.87554 W6.28875

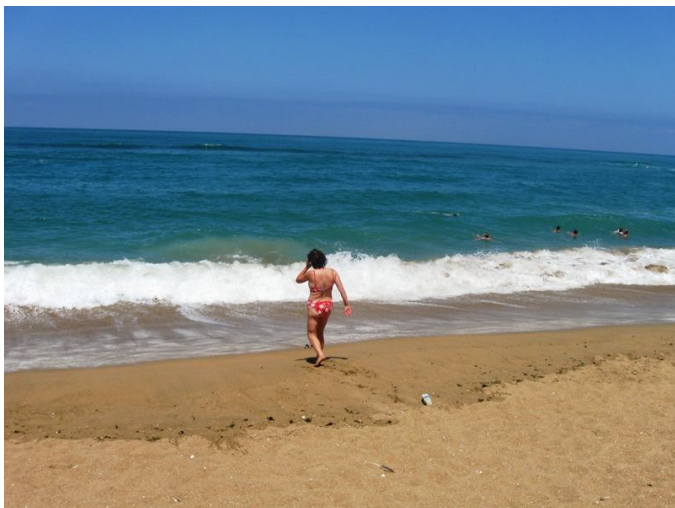

Kamp je čisto o.k., ne za stopim pa, zakaj je prva vrsta do morja ograjena z žičnato ograjo. Francozi se gredo peljat s čolnom, midva pa čuvava njihov AD ☺. S skuterjem se odpeljeva na vaško plažo, opraviva nekaj nakupov, Anči se z ribiči pogodi za dve ribi. Domačin me vpraša, če imam v AD motor za čoln, bi ga kupil, pravi. Čez dan se segreje do 35°C, noč je hladna. Plavanje, druženje s francoskimi prijatelji, hrana, pijača..., spanje.

Anči mi odplava ☺

16. dan

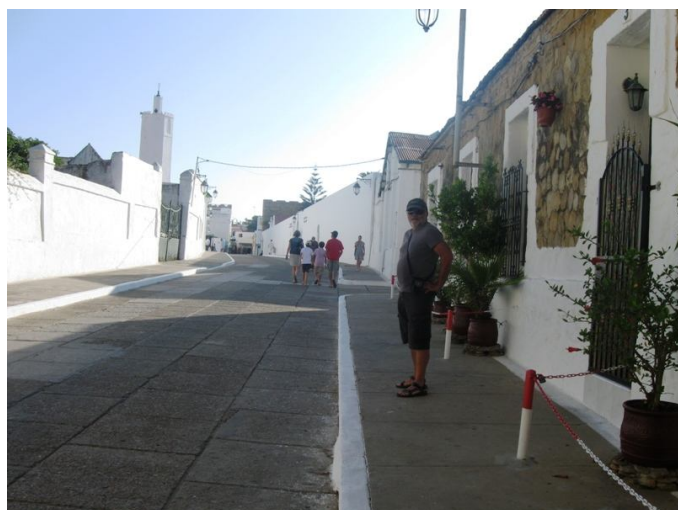
Poslovimo se z novimi francoskimi prijatelji. Oni nadaljujejo proti **Ceuti**, nama je cilj mestece **Asilah**. Parkirišče ob morju in plaži (2€) **N35.47404 W6.02762**

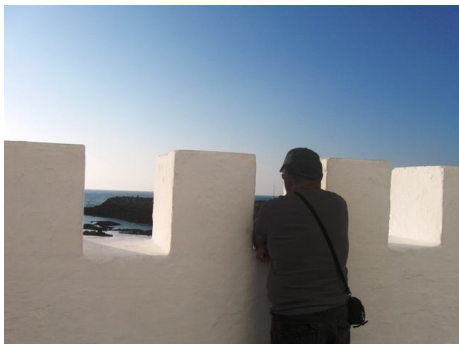
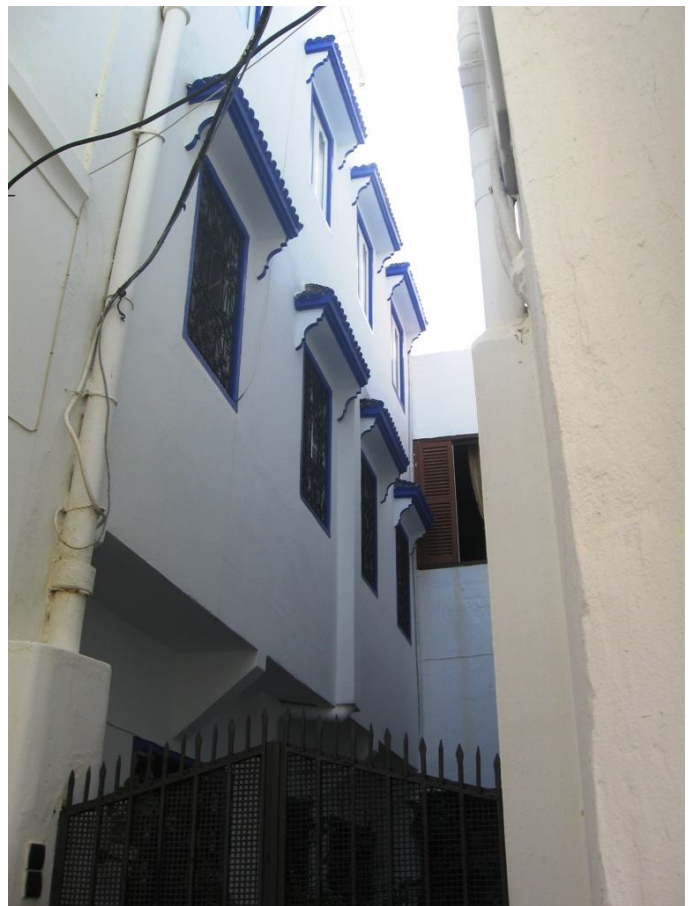

Plavanje in uživanje.

Popoldne se sprehodiva do centra mesta. Oba si bova zapomnila, da je to najbolj čisto mesto, kar sva jih obiskala v Maroku. Ima zanimivo zgodovino gospodarjev, Feničani, Portugalci, Španci, Maročani. Mene pa spominja na Grčijo. ☺

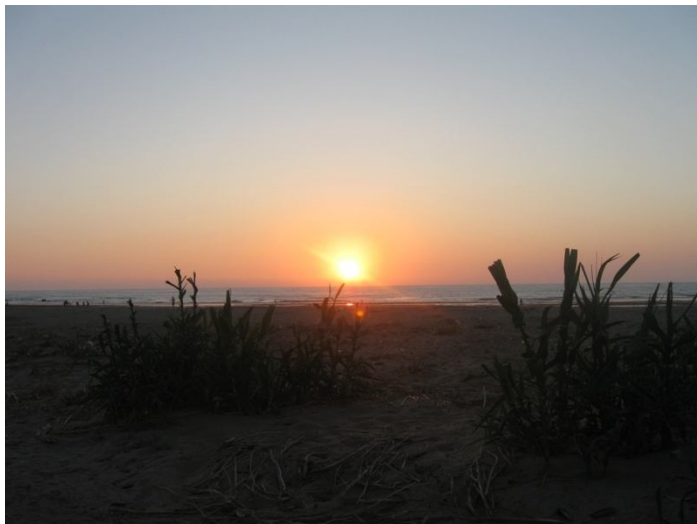
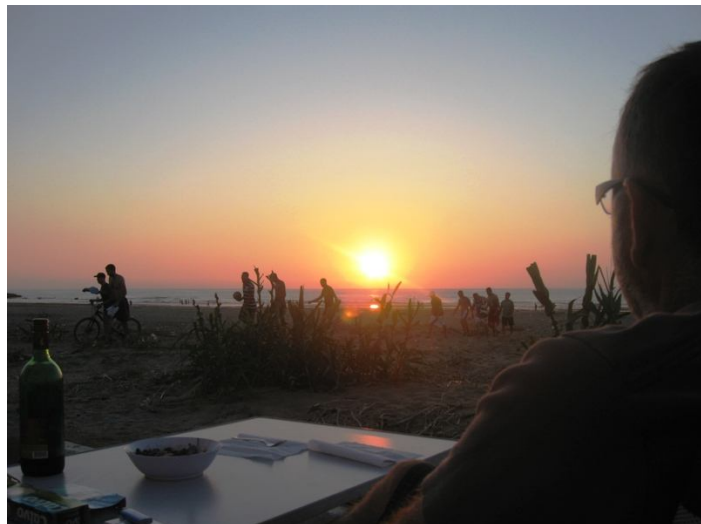

Zvečer ob sončnem zahodu pripraviva večerjo. Parkirišče se lepo popolni, nekateri postavijo šotore. Vsi nekaj kuhajo, vsaka družina si skuha vsaj čaj, ponudijo ga tudi nama. Kozarce vrneva polne bonbonov. Vsi jemo šele, ko se sonce potopi v morje, prilagodiva se njihovi veri. Precej spokojno se počutiva, počasi se od Maroka poslavljava...

17. dan

Dopoldne se počasi odpraviva v **Tanger-Med**, pristanišče, kjer naju čaka Italijanska ladja Grandi Navi Veloci.

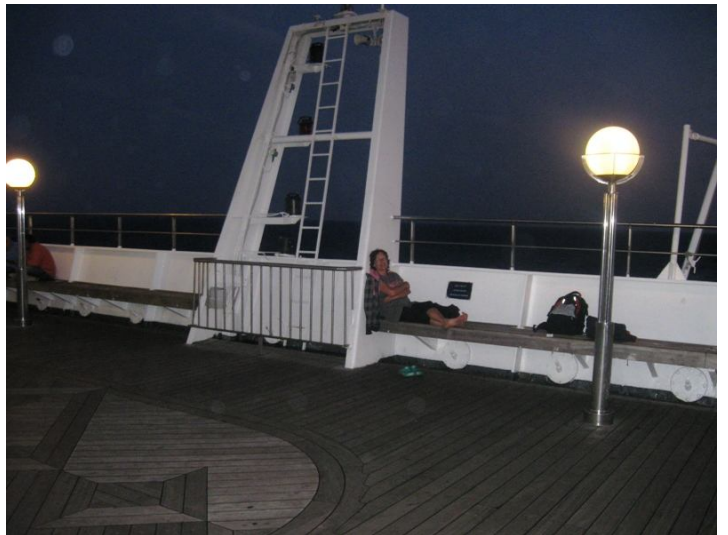
Ustavim na razgledni točki nad pristaniščem **N35.883395 W5.50454**

Ker imava časa preveč, očistiva AD in se pripraviva na 52-urno ladijsko potovanje do **Geneve**. Čas mi nikakor ne mine, žal mi je, da sem plačal ladjo, bi bila lahko že sredi Španije. Tudi cenovno je razlike dobrih 300€ v korist ceste, seveda, če se srečno voziš. Zavijeva še v sosedno vas **Ksar-es-Seghi** in greva še malo po nakupih. Dolijem zadnjič poceni nafto, potem pa se prepustiva carinikom. Rentgen, skener, psi, pregled celega AD, papirjev, potnih listov in ob 23h se vkrcava na ladjo. Ob enih ponoči po našem času odvežejo ladjo in **nasvidenje Maroko**.

18. dan
Dolgočasna vožnja.

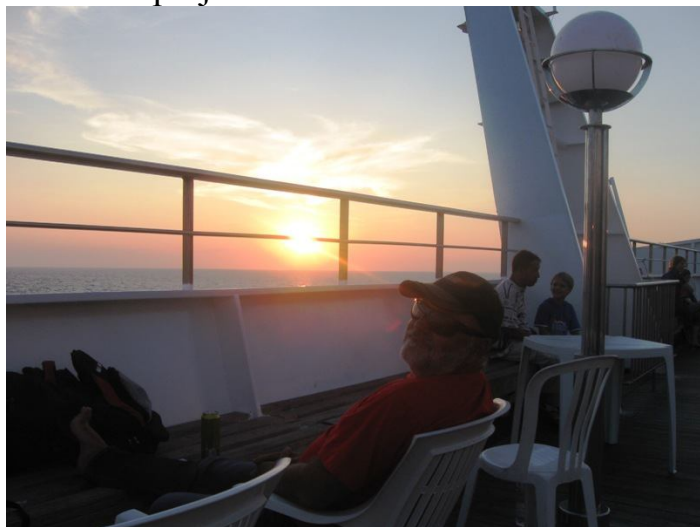

19. dan
Zjutraj priplujemo v Barcelono, spustijo nas do AD. Po šestih urah odplujemo naprej.

20. dan

Še vedno plujemo.

21. dan

Po petih urah zamude, se ob osmih zjutraj izkrcava v **Genovi**. Z maroško nafto domov in v objem sinovi družini. Saša in Miha nama pripravita »svinjsko« dobro večerjo, vnukinja Ajda je cel večer v naročju, vnuk Lovro pa pravi, da je malo hud, ker naju tako dolgo ni bilo 😊.

Zaključek:

Po začetnem šoku nama je bil Maroko vsak dan bolj všeč.

V tako raznoliki deželi še nisva bila. Razdalje med mesti so precejšnje, užitki ob razgledu iz AD pa so v vsakem trenutku. Vsa mesta so vredna ogleda. Tudi razlike po pokrajinah in standardu, so skoraj nepredstavljive. Velik kontrast je v naravi, med bujno vegetacijo in čisto puščavo, od visokega Atlasa do Atlantika. Navdušena sva nad naravnimi lepotami. Izredno dobra hrana, sadje in zelenjava z okusom, predvsem pa za nas poceni. Če ne bi bilo transferja do Maroka in nazaj, bi bile to najcenejše počitnice. Zadnje odkritje so ljudje, ki so precej vsiljivi, ko pa trikrat rečeš hvala, odnehajo. Arabci so že po duši trgovci. Slabih izkušenj nimava, počutila sva se varno. Policija je do tujcev prijazna in so vir informacij turistom. Če kaj nisva vedela, sva vprašala policiste, ki stojijo pred vpadnicami v mesto.

Ceste, ki sva jih midva prevozila, niso slabe. Med mesti je prometa malo, potovati je enostavno.

Še se bova še vrnila.

Po Maroku sva prevozila dobrih 3.000 km, skupaj 6.200 km

Če bo komu koristila kakšna koordinata, bom vesel. 😊

Vitranc